

Maade maae antages at ville være dem bekjendte eller blive dem anbefalede. Og da Listerne først trykkes, efterat det er for sildt at reise Indsigelser imod dem, kunne de heller ikke i den Henseende gavne Vælgerne, og den Vælger, som ønsker at overbevise sig om hans Navn findes paa Listerne, vil ved Forespørgsel i vedkommende Contoir let kunne faae dette at vide. Overhovedet maa den Fremgangsmaade, der er anseet for fyldestgjørende ved Statsvalglovene, der ikke paahyde Trykning af Listerne, ogsaa være tilstrækkelig for de communale Valgs Vedkommende.

§§ 16—19

give ikke Anledning til videre Bemærkninger, end at det paa Grund af Valgkredsenes forøgede Antal vil blive nødvendigt ogsaa at benytte Medlemmer af Borgerrepræsentationen til at tage Sæde i Valgbestyrelserne, og da det ikke syntes i sin Orden, at Overpræsidenten skulde kunne bestemme, hvilke Borgerrepræsentanter der skulde indtræde i Valgbestyrelserne, har man foretrukket at foreslaae en Ordning liig den, der findes i Lov af 16de Juni 1849 § 21, hvorefter den hele Communalbestyrelse vil komme til at vælge Bestyrelserne. Det vil sees, at der i § 19 er foreslaaet den nu iaar benyttede Fremgangsmaade. Antallet af mødte Vælgere var desuagtet mindre end i Aaret forud, men det kan ikke betvivles, at dette maa hidrøre fra Tidsumstændighederne, og at Fremgangsmaaden virkelig er til Bequemmelighed for Vælgerne, der efter Forslaget ogsaa ville faae 3 Valgsteder mere.

§ 20.

Der fattes i Forordningen af 1ste Januar 1840 en udtrykkelig Bestemmelse om Suppleanternes Tal, naar de ledige Pladseres Tal er ulige. Den foreslaaede Afgjørelse stemmer med den hidtil fulgte Praxis.

§§ 21—26.

Stemmefedlerne omdeles nu tilligemed de trykte Vælgerlister, men naar disse ikke længere

skulle omdeles, er der ikke tilstrækkelig Grund til at omdele Stemmefedlerne. Søvrigt slutte disse Paragraffer sig til Bestemmelserne i Forordningen af 1ste Januar 1840 alene med de Forandringer, som flyde af de tidligere foreslaaede Forandringer, og nogle Forandringer og Tillæg af mindre Betydning, som Erfaringen gjør tilraadelige. Bestemmelsen i Forordningen af 1ste Januar 1840 § 19 om, at Stemmefedlerne skulle være sammenrullede, synes at berøve paa en Feiltagelse eller Trykfeil, da det er aabenbart, at man netop naar Stemmefedlen er sammenrullet ikke kan see, om der mulig er lagt en eller flere Stemmefedler sammen, hvilket derimod ikke kan undgaae Opmærksomheden, naar Sedlerne ere aabne.

Søvrigt har det ved disse Paragraffer været under Overveelse, om man ikke skulde gaae over til at benytte den ved Valg af Valgmænd til Rigsdagens Landsting i Loven af 16de Juni 1849 § 42 foreskrevne Fremgangsmaade. Denne adskiller sig fra den hidtil ved Borgerrepræsentantvalgene her i Staden og nu ligeledes ved de samme Valg i Kjøbstæderne (see Lov af 31te Marts 1860 § 5) foreskrevne Fremgangsmaade derved, at Vælgerne ikke selv forfatte og aflevere en Stemmefeddel, men til Valgprotokollen mundtligt dictere Navnene paa dem, paa hvilke de stemme. Den ene Afstemningsmaade er saaledes hemmelig, den anden offentlig. Statsvalglovens Stemmemaade kræver derhos et noget større Antal Medlemmer af Valgbestyrelsen, om det end ikke vilde være fornødent at benytte lige saa mange ved de communale Valg, da der i Almindelighed ikke skal stemmes paa et saa stort Antal Personer og maaskee heller ikke er saa stort et Antal Vælgere. Medens de Mænd, der skulle nedskrive Stemmegivningen efter Vælgerens Tilsigelse, ere stærkere beffættede under selve Valghandlingen end de, der blot skulle modtage skrevne Stemmefedler, vil Arbeidet ved Sammentællingen ofte være lettere for de første af den Grund, at Resultatet fremtræder hurtigere og tildeels kan opgjøres allerede inden Stemmegivningen er endt, hvis denne ikke vedvarer uafbrudt. Den mundtlige Afstemning har fremdeles